

DOŻYNKI KASZUBSKIE

powiatów:

kościerskiego, morskiego i kartuskiego
w Kartuzach, dnia 6-go września 1936 r.

7511 8/2

Komunikat Dożynkowy.

I. Nabożeństwo (10-ta rano).

Przed ołtarzem, na wyznaczonym miejscu, zasiada: Pan Wojewoda jako główny gospodarz w otoczeniu starosty dożynkowego, przodownicy, gospodarze i gospodynie, delegowani po jednej parze z każdego powiatu.

W głębi za Panem Wojewodą w półkolu wszyscy uczestnicy według powiatów — po lewej kościerski, w środku morski, po prawej kartuski. Poczty sztandarowe i wieńce zajmą miejsce po obu bokach ołtarza.

W chwili wejścia Pana Wojewody na plac dożynkowy zostanie podniesiony na maszt sztandar R. P., podczas czego orkiestra odegra Hymn Państwowy. Po tej ceremonii wyjście ze mszą św., podczas której pienia kościelne wykonają chóry męskie z Kartuz i Garczyna. Po mszy św. moment poświęcenia wieńców i kazanie. Po kazaniu śpiewają wszyscy jedną zwrotkę „Boże, coś Polskę“.

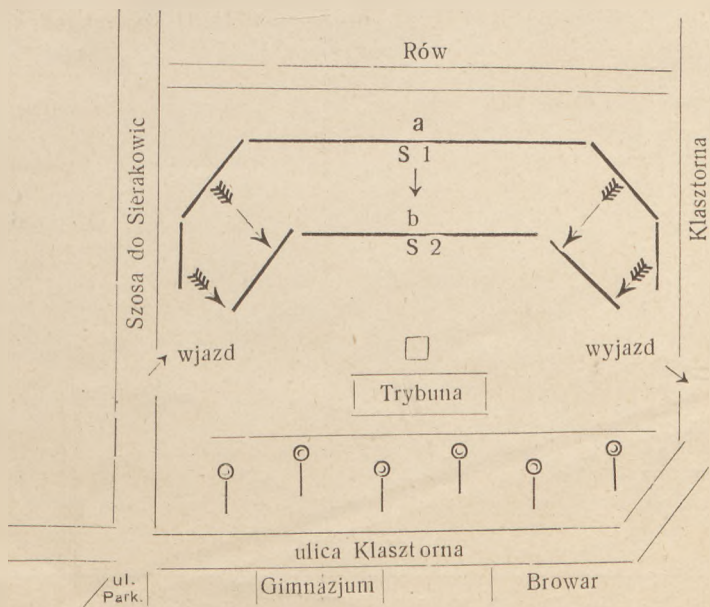
II. Przerwa obiadowa (12-ta w południe).

Podczas przerwy obiadowej pokazy wyrobów kaszubskich, jak ceramika, hafty, wydawnictwa i t. p. w salach gimnazjum miejskiego.

Podczas tej przerwy można będzie specjalnie autokarami zwiedzić Szwajcarię Kaszubską, a szczególnie Chmielno, Wieżyce, Rutki, Jezioro Brodno i Dolinę Raduni.

III. Kerowód dożynkowy i składanie wieńców (2-ga po południu).

Plan sytuacyjny placu dożynkowego:

Poszczególne grupy ustawią się na Rynku w kierunku na ul. Min. Bronisława Pierackiego w następującym porządku: na czele starosta dożynkowy, a za nim grupy powiatów kościerskiego, morskiego, kartuskiego. Nastąpi pochód ulicami Min. Pierackiego, Parkową, przez Plac św. Brunona na plac dożynkowy i cały pochód ustawi się w półkolu oznaczonym na planie literą a. W tym łuku pozostają wozy do czasu ogłoszenia listy nagrodzonych. Natomiast delegacje wieńcowe po udaniu się starosty dożynkowego na czele ogólnej grupy wieńcowej na punkt oznaczony na planie S 1 opuszczają wozy i ustawiają się frontem w kierunku trybuny. Po zajęciu miejsca na trybunie przez Pana Wojewodę i t. d., na znak trąbki zaczynają grupy wolno posuwać się w kierunku trybuny przy równoczesnym śpiewaniu pieśni „Kto się w opiekę“, posuwając się koncentrycznie (jak wskazują strzałki na planie) i zatrzymują się na łuku oznaczonym na planie literą b. Gdyby jedna zwrotka pieśni nie starczyła na pochód do łuku b, odśpiewa się zwrotkę drugą. Teraz wysuwa się starosta dożynkowy z punktu oznaczonym na planie S 2 przed trybunę Pana Wojewody i wygłasza przemówienie. (Zaznacza się, że po słowach starosty doż. „nigdzie do zgrube nie przyjdą Kaszube, marsz, marsz za wrogiem, me trzymome z Błegiem“ wszystkie delegacje odśpiewają z towarzyszeniem orkiestry jedną zwrotkę Hymnu Kaszubskiego. Nigdzie do zgrube i t. d. powtarza się).

Po hymnie kaszubskim wygłasza starosta dożynkowy dalszy ciąg przemówienia, kończąc go okrzykiem na cześć gospodarza i R. P., a orkiestra odegra Hymn Państwowy.

Następnie składają wieńce poszczególne grupy z tem, że nie występują kolejno, a na przemian, raz z prawej, drugi raz z lewej strony. Delegacje podchodzą do trybuny, składają wieńiec przed przodownicę, która wypowiada w imieniu swej grupy życzenie krótkie lecz serdeczne. (Oczywiście po kaszubsku).

Potem grupa może wystąpić z tańcem ludowym i t. p., poczem wraca na swoje miejsce. Po złożeniu wieńców przez wszystkie grupy zbliżać zaczyna się ze środka ogólny wieńiec, niesiony przez trzy przodownice (z każdego powiatu po jednej).

Równocześnie ze wszystkich grup zaczynają się zbliżać przedstawicielki każdej grupy do wieńca, tak, aby otoczyły go półkołem. W ten sposób wieńcie zbliży się do gospodarza. Oczywiście kroczą na czele starosta i pierwsza przodownica. Ta ostatnia wygłasza powinszowanie i składa wie-

niec. Wtedy starosta podaje gospodarzowi boche-
nek chleba, przyniesiony wraz z wieńcem, wygła-
szając krótkie powinszowanie. Gospodarz kraje
teraz chleb i dzieli się ze starostą dożynkowym,
pierwszą przodownicą, gospodarzami i gospody-
niami. Podczas tej ceremonii grupa głównego
wieńca śpiewa na melodję „U drzwi Twoich“:

/: Bóg zacinô i Bóg kuńczy :/
/: Kłechający serca łączy :/

Następnie podają gospodarzowi gliniany dzban
kaszubski z winem i kubki, poczem gospodarz
częstuje tych wszystkich, z którymi dzielił się
chlebem, a na koniec tego aktu wygłosi przemó-
wienie, co stanowić będzie zakończenie korowodu
dożynkowego.

IV. Defilada nagrodzonych (5-ta po południu).

Podczas korowodu dożynkowego urzędować
będzie komisja sędziowska, bacząc na dekoracje
wozów, na stroje przodownic, na wieńce, jak i na
występy poszczególnych grup i t. d., tak, że przy
końcu aktu poprzedniego będzie gotowa lista na-
grodzonych. Wszystkie grupy udają się po prze-
mówieniu gospodarza do łuku, na którym stały
przez cały czas wozy. Przewodniczący komisji
sędziowskiej ogłosi listę nagrodzonych, poczem
grupy nagrodzone wysuną się przed trybunę go-
spodarza, a przewodniczący wygłosi do nich prze-
mówienie. Po przemówieniu powtórzą grupy na-
grodzone swe występy, które transmitowane będą
przez Polskie Radjo, a następnie starosta dożyn-
kowy rozwiąże korowód. Grupy opuszczają plac
dożynkowy ulicą Klasztorną lub w kierunku Pla-
cu św. Brunona.

V. Zabawa Ludowa (6.30 po południu).

Zabawę ludową otwiera starosta dożynkowy
tem, że puszcza się w taniec z pierwszą przodo-
wnicą, a za nim gospodarz, gospodarze z gospody-
niami, co niewątpliwie pociągnie do tańca wszyst-
kich innych.

VI. Uwaga:

Przewidziane są dla nagrodzonych zespołów
cenne nagrody, jak:

- 1) tryjer, dar p. Wojewody Pomorskiego,
- 2) stadnik rozplodowy (2-letni), dar Prezesa
Tow. Roln. Powiatu Kartuskiego,
- 3) różne inne nagrody, ofiarowane przez Wy-
dział Powiatowy pow. kartuskiego, Stow.
Rolniczo-Handlowe w Kartuzach i osoby
prywatne.